

Arrest

nr. 348 753 van 22 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 11 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal van 28 november 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 april 2026.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HAUQUIER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

"1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat)" van 28 november 2025, genomen door de gedelegeerde van commissaris-generaal op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 17 augustus 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 16 augustus 2026. Hij verkreeg ook een Grieks reisdocument

voor vluchtelingen (Landeninformatie, stuk 6, nr. 5, Antwoord Griekse Asieldiensten). Verzoeker betwist dit niet (NPO, p. 6-7).

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid:

“U verklaart mentale problemen te ervaren, meer bepaald heeft u stress, slaapt u niet goed en laat uw geheugen u soms in de steek. Anderzijds neemt u geen medicatie, drinkt en rookt u niet en noemt u uw lichaam “gezond” (CGVS, p. 6).

Uit het attest van een klinisch psycholoog blijkt dat u inderdaad op consultatie bent geweest. Er wordt melding gemaakt van bepaalde symptomen die u daar heeft vermeld (angsten, nachtmerries, depressieve gevoelens,...) alsook noteert de klinisch psycholoog enkele mogelijke oorzaken voor uw problemen (uw moeilijke reisweg, de oorlog in Gaza,...) en aanbevelingen voor een toekomstige behandeling. Er wordt geenszins verder verduidelijkt hoe dit traject tot heden is verlopen, noch hoeveel consultaties er zijn geweest. Zelf zegt u dat u vier keer bent langs gegaan (CGVS, p. 6), hetgeen hier niet wordt bevestigd. Bovendien toont u met dit attest niet aan dat u niet in staat zou zijn om gedetailleerde en duidelijke verklaringen af te leggen. Evenmin kan worden gesteld dat uw mentale problemen het verloop van uw onderhoud zouden hebben gehinderd. Zo blijkt uit de notities van uw persoonlijk onderhoud dat u perfect bij machte was om vragen te beantwoorden over uw achtergrond in Gaza en Griekenland en om op een functionele en accurate manier uw voorgehouden problemen en vrees uit de doeken te doen. Naast de gebruikelijke pauze in het midden van het gesprek, bleek u geen nood te hebben aan bijkomende pauzes hoewel deze mogelijkheid u werd aangeboden (CGVS p. 3). Uw onderhoud verliep in normale omstandigheden, op geen enkel moment gaf u aan in nood te verkeren. Het CGVS voegt hieraan toe dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen elementen of omstandigheden kenbaar maakte die uw procedure zouden belemmeren of specifieke procedurele noden zouden rechtvaardigen (zie vragenlijst en beoordeling ‘BPN’ DVZ).

Gelet op al wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

3. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- *“in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”,*
- *“Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”,*
- *“Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.*

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- *“alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;*

- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;
- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat “alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met talrijke andere bronnen aangereikt door de partijen zoals NANSSEN Note 2025-3, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de bestreden beslissing, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectieeerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. Verzoeker wijst op zijn bijzondere kwetsbaarheid en stelt dat hij een weinig geschoolde Palestijn uit Gaza is en UNRWA-bescherming kreeg. Verzoeker verwijst naar een psychologisch rapport (NPO, p. 5-6) dat vermeldt dat hij bijzonder aangeslagen is door de situatie van zijn familie in Gaza en maakt hij zich grote zorgen over de veiligheid van de overlevenden, vooral over zijn vrouw en dochter. Verzoeker leeft in een permanente staat van stress.

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft, herhaalt de Raad dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissing inzake zijn bijzondere procedurele noden:

“U verklaart mentale problemen te ervaren, meer bepaald heeft u stress, slaapt u niet goed en laat uw geheugen u soms in de steek. Anderzijds neemt u geen medicatie, drinkt en rookt u niet en noemt u uw lichaam “gezond” (CGVS, p. 6).

Uit het attest van een klinisch psycholoog blijkt dat u inderdaad op consultatie bent geweest. Er wordt melding gemaakt van bepaalde symptomen die u daar heeft vermeld (angsten, nachtmerries, depressieve gevoelens,...) alsook noteert de klinisch psycholoog enkele mogelijke oorzaken voor uw problemen (uw moeilijke reisweg, de oorlog in Gaza,...), en aanbevelingen voor een toekomstige behandeling. Er wordt geenszins verder verduidelijkt hoe dit traject tot heden is verlopen, noch hoeveel consultaties er zijn geweest. Zelf zegt u dat u vier keer bent langs gegaan (CGVS, p. 6), hetgeen hier niet wordt bevestigd. Bovendien toont u met dit attest niet aan dat u niet in staat zou zijn om gedetailleerde en duidelijke verklaringen af te leggen. Evenmin kan worden gesteld dat uw mentale problemen het verloop van uw onderhoud zouden hebben gehinderd. Zo blijkt uit de notities van uw persoonlijk onderhoud dat u perfect bij machte was om vragen te beantwoorden over uw achtergrond in Gaza en Griekenland en om op een functionele en accurate manier uw voorgehouden problemen en vrees uit de doeken te doen. Naast de gebruikelijke pauze in het midden van het gesprek, bleek er geen nood te hebben aan bijkomende pauzes hoewel deze mogelijkheid u werd aangeboden (CGVS p. 3). Uw onderhoud verliep in normale omstandigheden, op geen enkel ogenblik gaf u aan nood te verkeren. Het CGVS voegt hieraan toe dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen elementen of omstandigheden kenbaar maakte die uw procedure zouden belemmeren of specifieke procedurele noden zouden rechtvaardigen (zie vragenlijst en beoordeling ‘BPN’ DVZ).”

“Uit de elementen in het dossier blijkt dat u zichzelf een zekere kwetsbaarheid toedicht (CGVS, p. 6). Echter staaft u uw mentale problematiek nauwelijks; u legt slechts één attest neer van een klinisch psycholoog (zie supra). Bovendien blijken deze psychologische problemen geen of nauwelijks impact te hebben op uw handelen en uw zelfredzaamheid (zie infra).”

Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker geen gewag maakte van zijn psychologische problemen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ-dossier, stuk 7, “Bijkomende vragen M-status Griekenland”, DVZ-verklaring, vraag nr. 29). Verder is de algemene verwijzing naar rapporten van ULYSSE alsook andere organisaties onvoldoende om op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofdte van verzoeker vast te stellen die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Ook verwijzingen naar arresten van de Raad zijn niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Verzoeker dient zijn bijzondere kwetsbaarheid in concreto aan te tonen. Gelet op wat voorafgaat brengt verzoeker echter wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

7. De Raad wijst er verder op dat verzoekers ADET nog geldig is tot 16 augustus 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker toont aldus ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou

worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

8. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen. Zo zette de bestreden beslissing pertinent uiteen:

“Uit uw verklaringen moet voorts blijken dat u, ondanks dat u blij gaf van ondernemingszin en in het bezit was van een AFM, moeilijkheden had om in Griekenland werk te vinden. In Mytilini, waar u vijf tot zes maanden op opvangcentrum verbleef, was er volgens u geen werk. U ging dan maar naar Athene in de hoop daar aan de slag te kunnen gaan. Van andere Palestijnen vernam u dat een plek was in Acharnon waar werkkrachten werden opgepikt. Echter zou u op die manier slechts 1 of 2 dagen per maand werk hebben gevonden. Toen u dan toch eens een week aan de slag kon bij een Pakistaanse werkgever, bleek al gauw dat deze u niet correct uitbetaalde (CGVS, p. 10). Ook tijdens uw twee korte verblijven op Kreta vond u geen goede job en werd u slechts enkele dagen tewerkgesteld (CGVS, p. 10). Behalve het gegeven dat u geen documenten aanbrengt die uw volgens u moeilijke zoektocht naar werk zouden kunnen bevestigen, stelt het CGVS vast dat uit uw relaas allerm minst kan worden opgemaakt dat u het nodige hebt gedaan om (beter) werk te vinden. Gevraagd hoe u die zoektocht naar werk aanpakte, blijkt dat u zich steeds liet informeren door uw Palestijnse vriendenkring. Zo gaf u het advies om in Acharnon te gaan staan in de hoop daar te worden opgepikt, alsook liet zien u weten dat er werk (in de landbouw) was op Kreta (CGVS, p. 10). U richtte zich met andere woorden tot het informele circuit. Het is opmerkelijk dat u zich blijkbaar nooit wendde tot arbeidskantoren of tot organisaties die u beter hadden kunnen begeleiden naar geschikt werk (CGVS, p. 11). Ook als het CGVS u vraagt of u dan geen hulp vroeg bij de Griekse openbare dienst voor arbeidsvoorziening DYPA, doet uw reactie vermoeden dat dit niet het geval was: “Dit is de eerste keer dat ik hiervan hoor”, zo verklaart u (CGVS, p. 11). Verwacht mag worden dat u zich bij een terugkeer naar Griekenland beroept op de beschikbare (officiële) arbeidskanalen, zodoende succesvoller te zijn in uw pogingen om werk te vinden.

Bovendien deed u geen oprechte poging om u zich de Griekse taal eigen te maken. Hoewel u toch meer dan een jaar in Griekenland was, zou u geen enkele kans van de taal hebben verworven. U argumenteert dat u geen accommodatie had en zodoende ook geen taal cursus kon volgen. U zou ook onvoldoende geld hebben gehad om dergelijke taalopleiding te betalen (CGVS, p. 11). Dit kan niet overtuigen, temeer u duidelijk aangeeft dat familieleden u wel steunden toen u geld nodig had voor een Griekse advocaat, verblijfsdocumenten of uw reis naar België. Dat u schijnbaar niet gemotiveerd was uw kennis van het Grieks op een aanvaardbaar peil te brengen, en aldus uw kansen op werk en succesvolle integratie te bespoedigen, toont aan dat u niet de intentie had een leven op te bouwen in Griekenland.

Wat betreft uw huisvesting, verklaart u dat u in Athene in een gedeeld appartement woonde maar dat moest verlaten toen u geen geld meer had. Vervolgens zou u afwisselend in een verlaten gebouw, op het strand en in parken hebben geslapen. U klaagt aan dat u geen stabiele huisvesting vond (CGVS, p. 10), maar opnieuw toont u niet aan dat u daadwerkelijk op zoek bent gegaan naar geschikte accommodatie. U zegt dat u geen geld had om huur te betalen maar vroeg nooit financiële steun (CGVS, p. 11), noch wendde u zich tot een organisatie die u had kunnen helpen bij het vinden van een onderkomen (CGVS, p. 11).

Dergelijke passiviteit valt maar moeilijk te rijmen met de ondernemingszin die u in België wel etaleert. Zoals hierboven aangegeven, vond u hier snel werk (met een contract) en aarzelde u niet om u tot een immokantoor te richten. U huurt heden in eigen naam een appartement (CGVS, p. 4). Dat u hier zo snel uw weg vindt maar in Griekenland steeds in het zwart zou hebben gewerkt en nooit enige vorm van stabiele huisvesting zou hebben gekend, is dan ook weinig geloofwaardig.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland ook mentale moeilijkheden (zie supra) en een fysiek probleem (u heeft soms pijn aan uw been) zou hebben gehad. U zou één keer naar het ziekenhuis zijn gegaan voor een behandeling voor uw been, maar men zou u hebben geweigerd omdat u niet in het bezit was van een AMKA. Een tweede poging om medische zorgen te krijgen zou u niet hebben ondernomen: het ziekenhuis was volgens u ver en u van uw vrienden vernam u dat het toch geen zin had, waarbij u opnieuw verwijst naar het feit dat u geen AMKA zou hebben gehad (CGVS, p. 11).”

“Het komt aan u toe de nodige stappen te ondernemen om uw rechten in Griekenland te kunnen doen gelden. U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stappen te ondernemen of uw AMKA te bekomen. Immers slaagde u er wel in uw ADET, Griekse reis pas en AFM te regelen, werd u daarbij financieel gesteund door uw familieleden en kon u beroep doen op een Egyptische advocate (CGVS, p. 7). Bovendien is uw huidige verklaring dat u geen AMKA kon aanvragen omdat u geen vast adres had (CGVS, p. 7), in tegenstrijd met uw eerdere verklaring bij de DVZ dat u wel degelijk een AMKA heeft aangevraagd

("Bijkomende vragen M-status Griekenland"). In die zin biedt u ook geen duidelijk zicht op de stappen die u daadwerkelijk heeft ondernomen om dit document te krijgen."

"Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van enkele incidenten waarbij u werd geslagen door druggebruikers of daklozen (CGVS, p. 12), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (CGVS, p. 12), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet."

Nochtans wees de bestreden beslissing terecht op verzoekers autonomie en zelfredzaamheid:

"U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt uit het feit dat u meerdere reizen ondernam (van Gaza naar Egypte en Turkije, vervolgens naar Griekenland en nog later naar België) en u in het verleden steeds gezocht heeft naar mogelijkheden om voor uzelf en uw familie te zorgen. Na uw studies in Gaza voerde u verschillende jobs uit bij een waterbedrijf en in de bouw. In Turkije bewoont u verblijfspapieren en woonde en werkte u jarenlang in Istanboel. Toen de Turkse economie in elkaar stortte, vatte u het plan op naar Griekenland verder te reizen. U organiseerde dit alles zelf en financierde uw overtocht naar Griekenland met geld dat u in Turkije had verdiend (CGVS, p. 14). Ook in Griekenland bleef u in staat administratieve zekerheid te verwerven. U bewoont er een verblijfsvergunning, een fiscaal nummer en een Grieks vluchtelingenpaspoort. Via uw (Palestijnse) contacten en vrienden vond u geregeld onderdak en werk, al kende u naar eigen zeggen ook periodes van dak- en werkloosheid (CGVS, p. 8). Echter kon u ook dan uw plan trekken. U ging naar restaurants om er uw telefoon op te laden, waste zich in openbare douches op het strand of hielp wat op markten in ruil voor groenten en fruit (CGVS, p. 10, 11). Daarnaast kon u ook rekenen op de financiële ondersteuning van uw familieleden. Een broer in België en uw zus in Zweden stuurden u geld, om te voorzien in uw onderhoud of om een advocaat onder de arm te nemen. Met het geld van uw zus betaalde u ook voor uw Griekse documenten (CGVS, p. 7). Toen u naar België wilde komen, was het uw broer in België die uw reis betaalde (CGVS, p. 14). Ook uw verblijf in België getuigt van een bijzondere mate van keuzemogelijkheden en zelfredzaamheid. Zo begaf u zich hier op de private huurmarkt en vond u een woning. Ondanks pijn aan uw been (CGVS, p. 4, 6) werkt u hier al enkele maanden in de bouw, wat u in staat stelt uw gezin in Gaza financieel te ondersteunen (CGVS, p. 4). Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen."

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat verzoeker beschikt over voldoende zelfredzaamheid en aldus keuzemogelijkheden heeft om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij kan niet overtuigen of aantonen dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

9. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. Dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen.

10. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat

zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

11. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of onvankelijk.

3. Met zijn betoog en aanvullende nota neergelegd ter zitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 22 april 2026.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. De algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker via de aanvullende nota heeft aangebracht. Hoewel de aanvullende nota nog andere gegevens bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, zoals het RSA-rapport van april 2026, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

3.3. De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij wordt verwezen naar de elementen van het verzoekschrift, maar de Raad is van oordeel dat hiermee voldoende rekening werd gehouden, zoals reeds geduid in de voormelde beschikking.

3.4. In zoverre verzoeker in zijn aanvullende nota nog verwijst naar rechtspraak van de Verenigde Kamers van de Raad, wenst de Raad vooreerst op te merken dat verwijzing naar rechtspraak van de Raad niet dienstig is bij gebrek aan precedentenwerking. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op de eigen merites te worden beoordeeld.

3.5. Verzoeker wijst ter terechtzitting op zijn verbeterde situatie in België. Verzoeker stuurt met dit betoog echter aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cfr.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 22 april 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT	S. VAN CAMP
-----------------	-------------